

§ 4.

Andre Personer, som ikke høre til Rigets væbnede Magt, anses efter de militære Straffelove, naar de i Krigstid paa nogen af Krigsmagten besat eller beherstet Strækning udenfor Rigets Grændser eller Soterritorium spionere for Fjenden, forføre Nogen af Krigsmagten til Forræderi, Rønning, Oprør eller Uhydighed, eller paa anden Maade deltage i ommeldte Forbrydelser, foretage andre Handlinger til umiddelbar Skade for Krigsmagten eller overtræde de Bestemmelser, som vedkommende Befalingsmand til Krigsmagtens eller Krigsforetagenders Sikkerhed har fundet sig beføiet til at give.

§ 5.

Skal Nogen tiltales ved Krigsret for en strafbar Handling, som han har begaaet, førend han fik militært Værnething, bør den efter den borgerlige Straffelov forskyldte Straf forandres til en i Strengthed tilsvarende militær Straf, forsaavidt militære Personer efter nærværende Lov anses med andre Straffe end dem, som den borgerlige Straffelov bestemmer.

§ 6.

Naar nogen Del af Krigsmagten befinder sig udenfor Rigets Grændser, og de til den hørende Personer sammesteds foretage Handlinger, som efter deres Bestaffenhed ere strafbare efter Rigets borgerlige eller militære Straffelove, anvendes Bestemmelserne i disse Love paa samme Maade, som om Gjerningen var forøvet i selve Riget, forsaavidt ingen Undtagelse er gjort i nærværende Lov, og Handlingen ei heller har Hjemmel i Krigens Ret.

§ 7.

Den Myndighed, der efter almindelig borgerlig Straffelov tilkommer Justitsministeriet til at lade en dansk Underfaat tiltale her i Landet for den af ham i fremmed Stat begaaede Forbrydelse, skal tilkomme vedkommende militære Ministerium med Hensyn til de til Krigsmagten hørende Personer, forsaavidt de blive at tiltale ved Krigsret.

2det Kapitel.

Om Straffene.

§ 8.

Efter denne Lov anvendes — foruden de i § 200 nævnte Disciplinarmidler — følgende Straffe:

Livsstraf,

Strafarbejde,

Fængelsstraffe,

Embeds eller Bestillings Fortabelse og

Brettesættelse.